

לא ידע שפל הדרגות העליונות גם בידי הקדוש ברוך הוא. מה חשב בלך? חשב שעם ישראל נמסרו למלכים כשאר העמים של העולם, ועל אף כתוב שמות של שנים عشر הפלכים הללו ושלח לו, והינו ישלח מלכים. אמר לו: בא וראה, כל הדרגות שקושות קשרים לשבר את העם הנה, הן מצד האפון, ומצד האפון עתידים לפל, ושלטונו המכשפים שלנו הם מצד האפון. עלשו נוכל להלחם בהם בקרבתם שחרי שנים עשר הלו (שם) קשורים בהם, ומצד האפון מתחילהים להמנota.

וזהויל ומשמאלי מתחיל, התקף שלהם נחלש ונשבר, משום שפל תקףם הוא לאותו הצד. מהו שאמר שכותב (מלכים א) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה, מצפון מתחיל למנות? אמר, הנה התקף שלנו הוא מצפון, ואותן ארבעים חסר אמרת, דרגות חזקות מברזל ונחשת, ושתפתה אין לנו חשבון, ועל אף נוכל לעזב בהם קרב ולהתגרות בהם.

ונקורש ברוך הוא לא עשה כה, שלא השאיר אותו למלכים ולא לצבאות השמיים, אלא לקדוש-ברוך-הוא לבתו. וכל המלכים הגודלים והשליטים חלקו אותו על כל שאר העמים. וכשבאו ישראל, נטל אותו הוא לבתו, והנחיל אותו בתפקיד בגורע האילן, ולא עזב אותו ביד המלכים, ולא ביד ממניגים וגדולים של העולם, שכותב בדברים אלה בהנחלת עליון גויים. ואלו שנים عشر תחומיים מתחמים בארכעת הארץ העולם, אחר

קדישין הוא אתייאן בידיהו. ואיהו לא ידע הכל דראין עלאין בידא קודשא בריך הוא איינון. מה חשב בלך, חשב דעתם דישראל אתםשו למלכים כשאר עמי דעלמא. רעל דא כתוב שמהן דאלין מלכים תריסר, ושלח ליה. ובהינו ישלח מלכים.

אמר ליה, תא חזי, כל דראין דאיינון מתקשרן קשרין לתרבא עמא דא, מטרא דצפון איינון. ומטרא דצפון זמיגין למונפל ושיילטנו דחרשין דילן בסטרא דצפון איינון. השטא ניכול לאגחא בהון קרבא דהא תריסר אלין (ראיין) מתקשרן בהו, ומטרא דצפון שרין למני.

וזהויל ומשמאלי שרין תוקפא דילחון, אתחלש ואטר. בגין דכל תוקפא דילחון לההוא סטר איהו. מהו דקאמר דכתיב (דברי הימים ב) עומד על שניים עשר בקר שלשה פנים צפונה, מצפון שארי למני. אמר בא תוקפא דילן מצפון איהו ואינון ארבעים חסר חד, דראין פקיפין מפריזלא ונחשה ותחותה יהו לית לוין חשבנא. ועל דא ניכול לאגחא קרבא ולאתגראה בהו.

קודשא בריך הוא לא עbid הבי, שלא שבק לוין למלכים ולא לחילו שמיא. אלא לקודשא בריך הוא בלחוודי. וכל מלכים רברבין ושלטוניין, פלוג על כל שאר עמי. וכך אתו ישראל, נטיל לוין איהו בלחוודי ואחסין לוין בתוקפא בגופה בידא דאלנא ולא שבק לוין בידא דמלכים, ולא בידא דמנגן ורברבין דעלמא. דכתיב (דברים יב) בהנחלת עליון גויים וגוי. ואלין תריסר תחומיין מתחמן בארכע סטרי עלםא. לבתר דבר ענפין וטרפין, נטיל ליישראלי ואחסין לוין בתוקפא דגופא דאלנא. דכתיב,